

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně **JUDr. A. B., správkyňe konkursní podstaty úpadce HK-INVEST spol. s r. o.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, Horova 17, 500 02 Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2006, čj. 422/120/2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 11. 2007, čj. 30 Ca 113/2006 - 16, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Spolu s kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 11. 2007, čj. 30 Ca 113/2006 - 16, žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala návrh, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Jelikož tento návrh neodůvodnila, soud ji usnesením ze dne 30. 1. 2008 vyzval, aby tak učinila ve stanovené lhůtě.

Stěžovatelka v odůvodnění svého návrhu uvedla, že důvodem pro jeho podání je stav, kdy dosud nebylo s konečnou platností rozhodnuto o podstatě problému, tj. o posouzení směnek, o kterých úpadce účtoval před prohlášením konkursu. Protože dosud nebyl zrušen ani potvrzen platební výměr ze dne 19. 7. 2001, čj. 59482/01/273910/6148, na zrušení daňové ztráty, vychází správce daně i žalovaný z jeho platnosti a vydávají další platební výměry. Také Krajský soud v Hradci Králové v kasační stížností napadeném rozsudku konstatoval, že za dané situace správci daně nic nebránilo v tom, aby ve věci rozhodl o uložení daňové povinnosti, neboť platební výměr je ze zákona vykonatelný a žaloba sama o sobě odkladný účinek nemá. Žádost o odkladný účinek byl tak podán ve snaze zabránit vydávání dalších rozhodnutí, která ve své podstatě závisí na rozhodnutí o otázce, zda úpadce správně či nesprávně posoudil získání směnek jako nákup cenných papírů, či jako směnečnou pohledávku s možností tvořit opravné položky. Stěžovatelka si netroufá tvrdit, že by výkon rozhodnutí znamenal nenahraditelnou újmu. Je ale přesvědčena, je v zájmu věci, aby nebyla vydávána další rozhodnutí ani další platební výměry na penále.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud o návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti uvážil takto:

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. - podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky

rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Stěžejní hmotněprávní podmínkou, jejíž naplnění by vedlo ke zkoumání podmínek zbývajících, je, zda z platebního výměru správce daně potvrzeného žalovaným plynou takové právní následky, jež znamenají pro stěžovatelku nenahraditelnou újmu. Přitom nutno zdůraznit, že pravidlem, které soudní řád správní jednoznačně stanoví, je, že kasační stížnost jako opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu nemá odkladný účinek. Přiznání odkladného účinku tedy zákon chápe jako opatření zcela mimořádné, a to pro situace, jež zákonodárce vyjádřil slovy o vzniku nenahraditelné újmy (nejedná se přitom pouze o hypotetickou možnost vzniku újmy, nýbrž o následek, jenž nastává s nejvyšší mírou pravděpodobnosti), neboť soudní řád správní stanoví, že jde o situaci, kdy „právní následky ... znamenají ... nenahraditelnou újmu“.

Za nenahraditelnou újmu Nejvyšší správní soud například považoval reálnou hrozbu úpadku a tedy i zániku stěžovatele coby subjektu práv; k tomu by v dané věci mohlo dojít, pokud by stěžovatel byl povinen zaplatit daň z přidané hodnoty v takové výši, že by to mohlo ohrozit samotné jeho podnikání (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 987/2006 Sb. NSS).

V souzené věci však k popsáním následkům dojít nemůže, neboť na majetek společnosti HK-INVEST spol. s r. o. byl již v době vydání platebního výměru prohlášen konkurs (konkurs byl prohlášen dne 7. 9. 2004 a platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2002 byl vydán dne 14. 9. 2004).

Citovaným platebním výměrem byla úpadci vyměřena daň z právnických osob za zdaňovací období roku 2002. V daňovém přiznání za toto zdaňovací období úpadce vykázal základ daně ve výši 235 756 613 Kč, zároveň však v téže výši uplatnil jako odčitatelnou položku od základu daně daňovou ztrátu, což v konečném důsledku znamenalo základ daně ve výši 0 Kč. Uplatněná daňová ztráta přitom zahrnovala část daňové ztráty z roku 1995, daňovou ztrátu z roku 1996, 1997 a část daňové ztráty z roku 1999. Jelikož však daňová ztráta za rok 1999 byla platebním výměrem ze dne 19. 7. 2001 zrušena, stanovil správce daně daňový základ odchylně od daňového přiznání, a to v částce 206 743 000 Kč, a vyměřil daň ve výši 65 020 330 Kč. Odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalovaný zamítl.

Z provedené rekapitulace plyne, že vydání platebního výměru na daň z právnických osob za zdaňovací období roku 2002 a žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, je ve své podstatě důsledkem platebního výměru ze dne 19. 7. 2001, kterým byla zrušena daňová ztráta z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 1999 a za toto období doměřena daň. A je zjevné, že přiznání odkladného účinku právě projednávané kasační stížnosti nemůže zabránit vydávání dalších platebních výměrů reagujících na dosud nezrušený – byť žalobou ve správním soudnictví napadený – platební výměr ze dne 19. 7. 2001. Tohoto stavu by stěžovatelka mohla dosáhnout toliko přiznáním odkladného účinku žalobě směřující proti rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru ze dne 19. 7. 2001, která je v současné době projednávána u Krajského soudu v Hradci Králové. Lze přitom poznamenat, že žádost o odkladný účinek žaloby není vázána pouze na začátek žalobního řízení; žádnou lhůtu pro její podání soudní řád správní nestanoví. A tak jak soudní řád správní počítá s tím, že důvody pro přiznání odkladného účinku žaloby mohou v průběhu řízení odpadnout (srov. § 73 odst. 4

s. ř. s.), nelze vyloučit, že podmínky pro přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) budou naplněny právě až v pozdější fázi řízení.

Nicméně je třeba připustit, že i v návaznosti na dodatečný platební výměr dne 14. 9. 2004 by mohly být vydávány další platební výměry, např. na penále. Takový platební výměr však již byl vydán (tento spor je u Nejvyššího správního soudu projednáván pod sp. zn. 8 Afs 77/2007 a není o něm dosud rozhodnuto). Jiné platební výměry zřejmě již nelze očekávat. A i kdyby tomu tak bylo, bylo by zapotřebí, aby stěžovatelka žádající odkladný účinek kasační stížnosti tyto platební výměry blíže konkretizovala, resp. blíže uvedla, v čem má tvrzená nenahraditelná újma spočívat. Samotná možnost vydání nějakého neurčitého platebního výměru takovou újmu jistě není. Toho si je s ohledem na obsah odůvodnění návrhu ostatně vědoma i stěžovatelka.

Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl, neboť chyběla základní podmínka, a to vznik nenahraditelné újmy. Dalšími podmínkami (dotčení nabytých práv třetích osob a veřejný zájem) se z procení ekonomie již nezabýval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. března 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu